

ԿոՄիտաս

Քո երագում

Եւ ա՛յս գիշեր, քո երագում, տեսել ես որ՝ ես ու դու՝
Երես-երես ճանաչել ենք սիրոյ ծովում իրարու . . .

Քո սուրբ սէրը սար է դառել
Դալարագեղ, երկնածրար ու բեղուն,
Գըլխիդ վերը ամպ է շարել՝
Գալարահեղ, կամարակապ ու գեղուն:

Սարի շողէն, ամպի քողէն՝
Մենաւորի ոգին ծընել, դեգերել,
Ձեռին մի բոյս՝ կանաչ ու կոյս՝
Խորհրդաւոր ձորէն քաղել ու բերել:

Ծաղիկ-ծաղիկ քեզ որոնել՝
Ամպի տակին՝ արեւծագին շունչ առել,
Չորի մօտին, կանաչ խոտին՝
Գըլխիդ վերել ծիրան-գօտին փունջ արել: